



Finansudvalget

Økonomiske sanktioner under stabilitets- og vækstpagten samt mellemfristede budgetmålsætninger (MTO'er)

Anvendelsen af sanktioner i stabilitets- og vækstpagten

EU's budgetregler går tilbage til Maastrichttraktaten, som blev vedtaget i 1992, men de blev yderligere præciseret med stabilitets- og vækstpagten fra 1997. Stabilitets- og vækstpagten består af to dele – en forebyggende del og en korrigerende del. Den forebyggende del skal sikre, at medlemslandene ikke overskrider grænsen for budgetunderskud på de offentlige finanser på 3 pct. af bruttonationalproduktet (BNP) og grænsen for den offentlige bruttogæld på 60 pct. af BNP. Den korrigerende del består af en procedure, der skal sikre, at medlemslandene kommer tilbage på sporet igen, hvis de overskrider grænserne.

Der er mulighed for at idømme eurolande økonomiske sanktioner i form af en deponering eller bod på op til 0,5 pct. af landets BNP, hvis de ikke efterlever de henstillinger, som de modtager under stabilitets- og vækstpagten. Sanktionerne har dog aldrig været taget i brug, selvom det kom tæt på i 2016, hvor Rådet formelt konstaterede, at Spanien og Portugal havde brudt budgetreglerne. Kommissionen valgte dog at annullere sanktionerne i form af en bod på 0,2 pct. af landenes BNP, hvilket Rådet ikke modsatte sig. Det er nu også muligt at pålægge eurolande økonomiske sanktioner i den forebyggende del af stabilitets- og vækstpagten. Det kan bl.a. ske, hvis landet vedvarende afviger fra den mellemfristede budgetmålsætning for det strukturelle underskud, den såkaldte MTO.

Den mellemfristede budgetmålsætning (MTO)

Landene skal fastsætte den mellemfristede budgetmålsætning (MTO)¹, så den lever op til en række kriterier, der bl.a. sikrer, at de offentlige finanser er holdbare og økonomierne kan tåle en lavkonjunktur uden at komme i karambolage

¹ For eurolande og lande der deltager i Finanspagten skal MTO'en (målt som det strukturelle underskud på den offentlige saldo) som udgangspunkt højst udgøre 0,5 pct. af BNP. Hvis gælden er væsentlig under 60 pct. af BNP, og de offentlige finanser vurderes holdbare på langt sigt, så kan MTO'en udgøre ned til -1 pct. af BNP. Selve stabilitets- og vækstpagten sætter en

3. oktober 2019

Martin Jørgensen
EU-konsulent

Martin.jorgensen@ft.dk
33373622/61624307

EU-konsulentenheden

Christiansborg
1240 København K
3337 5500
ft@ft.dk
www.ft.dk



med underskudsgrænsen på de 3 pct. af BNP. EU-kravet til landenes mellemfristede budgetmålsætninger varierer derfor fra land til land. Landene melder deres MTO'er ind til Kommissionen i forbindelse med de årlige stabilitets- eller konvergensprogrammer.

Danmarks mellemfristede budgetmålsætning (MTO) er fastsat til et strukturelt underskud på højst 0,5 pct. af BNP. Underskuddet på den strukturelle saldo må for Danmarks vedkommende ifølge EU højst udgøre 1,0 pct. af BNP (minimumskrav til MTO). 17 andre medlemslande har som Danmark fastsat en mere restriktiv mellemfristet budgetmålsætning i 2019 end EU kræver i 2019.

I tabellen herunder er landene med et mere restriktivt mellemfristet budgetmål (MTO) for den strukturelle saldo i 2019 end EU kræver gengivet.

Medlemsland	Minimumskrav ²	MTO 2019	Difference
Danmark	-1,00	-0,50	0,50
Italien	-0,50	0,00	0,50
Belgien	-0,50	0,00	0,50
Malta	-0,50	0,00	0,50
Spanien	-1,00	0,00	1,00
Cypern	-1,00	0,00	1,00
Frankrig	-1,00	-0,40	0,60
Østrig	-0,75	-0,50	0,25
Luxembourg	-1,00	-0,50	0,50
Nederlandene	-1,00	-0,50	0,50
Estland	-1,00	-0,50	0,50
Slovakiet	-1,00	-0,50	0,50
Finland	-1,00	-0,50	0,50
Bulgarien	-2,25	-1,00	1,25
Tjekkiet	-1,50	-1,00	0,50
Sverige	-1,25	-1,00	0,25
Polen	-1,25	-1,00	0,25
Rumænien	-1,75	-1,00	0,75

Kilde: Kommissionen: "Vade Mecum on the Stability and Growth Pact"

grænse for MTO'en på -1 pct. af BNP for eurolande og lande der deltager i fastkurssamarbejder ERM II.

² EU's minimumskrav til medlemslandenes mellemfristede budgetmålsætning (MTO) i perioden 2017-2019.